

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/117/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412206226
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8412206226.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému: S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N.. D. XXX/XXX, XXX XX L., štátny občan SR, zastúpenému opatrovníkom: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, o zaplatenie 354,96 eur s prísł., takto

rozhodol:

I. Zrušuje sa platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok č.k. 8C 117/2012-32 zo 16.10.2012.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 142,55 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 142,55 od 18.02.2011 do zaplatenia a to všetko v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamietá.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 354,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 18.02.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tvrdením, podľa ktorého so žalovaným 22.11.2002 uzavrel Zmluvu č. B0423831, 03.11.2008 Zmluvu č. A3984676. Predmetom uvedených Zmlúv bolo zapožičanie dvoch kusov karty SIM, ktoré žalovanému umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Keďže v inom súdnom konaní bola zmluvná pokuta, ktorá bola dohodnutá v dodatku k zmluve vo výške 663,88 eur, označená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011, žalobca sa zdržal jej použitia. V súlade so zákonom sa žalobca podanou žalobou domáha nároku škody voči žalovanému, ktorá mu vznikla za predaný mobilný telefón / telekomunikačné zariadenia Samsung C3050 vo výške 80,- eur a Samsung SGH-Z810 vo výške 132,41 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi tým, že získal telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uviedol, že žalovaný si bol v zmysle

Dodatku vedomý, že telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v Čl. 1. bod 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda.

V ďalšom žalobca uviedol, že okrem škody za telekomunikačné zariadenia mu vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-karty a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania.

Žalovaný ku dňu podania žaloby porušil zmluvné podmienky, a to tým, že za obdobie od 07.12.2010 do 07.12.2010 neuhradil vyúčtované ceny za poskytnuté služby, a to vo výške 142,55 eur. Dňa 03.02.2011 zaslal žalobca žalovanému pokus o pokonávku s rozpisom neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou v celkovej výške 262,63 eur.

16.10.2012 vydal súd platobný rozkaz č.k. 8C 117/2012-32, ktorým v plnom rozsahu vyhovel podanej žalobe. Platobný rozkaz sa napriek viacerým pokusom nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, a preto mu bol ustanovený opatrovník v osobe Spotrebiteľského združenia OSA uvedeného v záhlaví tohto rozsudku.

Podľa § 173 ods. 1 O. s. p. platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Podľa § 173 ods. 2 O. s. p., ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu.

Na základe vyššie uvedených skutočností bolo rozhodnuté v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že súd platobný rozkaz v celom rozsahu zruší z dôvodu nemožnosti doručenia do vlastných rúk žalovaného.

V ďalšom súd postupoval v súlade s ust. § 115a ods. 2 O. s. p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 80 písm. b) O. s. p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi v spise, predovšetkým so samotným žalobným návrhom a jeho prílohami a vec posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré boli preukázané vykonaným dokazovaním, dospel súd k záveru, že právo žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny je čo do základu aj čo do výšky dôvodné a má svoju oporu v zmluvnom dojednaní účastníkov konania.

Súd mal dostatočne za preukázané, že žalobca a žalovaný sú v zmluvnom vzťahu, a to na základe uzavretých Zmlúv o pripojení č. B0423831 z 22.11.2002 a A3984676 z 03.11.2008, ktorých neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a má sa za to, že žalovaný bol s nimi vopred oboznámený.

Podľa § 40 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZEK") podnik poskytujúci verejné služby je povinný najneskôr 15 dní pred začatím poskytovania služieb vydať a zverejniť všeobecné podmienky. Všeobecné podmienky na poskytovanie verejných služieb môžu obsahovať aj ďalšie podmienky súvisiace s poskytovaním týchto služieb.

Podľa § 43 ods. 1 ZEK zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 ZEK podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu, ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Predmetom Zmluvy o pripojení č. B0423831 z 22.11.2002 bolo využívanie služieb verejnej mobilnej rádiatelefónnej siete žalovaným a predmetom Dodatku k tejto Zmluve bol mobilný telefón zn. Samsung C3050 v počte 1 ks za kúpnu cenu 8,- eur. Predmetom Zmluvy o pripojení č. A3984676 z 03.11.2008 bolo využívanie služieb verejnej mobilnej rádiatelefónnej siete žalovaným a predmetom Dodatku k tejto Zmluve bol mobilný telefón zn. Samsung SGH-Z810 za zľavnenú cenu 0,03 eur. V zmysle predmetných Zmlúv bol žalovaný povinný platiť mesačné poplatky za poskytnuté služby, tzv. cenu služieb vyúčtovaných mesačnými faktúrami v súlade s Článkom 6, bod 6.2 písm. b) v spojení s Článkom 11, bod 11.8 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. splatnými vždy k 14. dňu odo dňa vystavenia faktúry. Pravosť ani pravdivosť týchto listinných dôkazov v konaní nebola spochybnená.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) ZEK podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) ZEK účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Pri určovaní výšky žalovaného nároku vychádzal súd z predloženého odpočtu žalobcu poskytnutých služieb žalovanému podľa jeho evidencie v informačnom systéme v súlade s Článkom 11, bod 11.8. Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., ktoré vyčíslil na sumu v celkovej výške 142,55 eur. Z predložených opisov faktúr vystavených žalobcom je zrejmé, že žalovaný nezaplatil žalobcovi mesačné platby za zúčtovacie obdobie 2010/12 v celkovej výške 142,55 eur, čím porušil dohodnuté zmluvné podmienky. Uvedené skutočnosti mali za následok žalobcovo odstúpenie od predmetných Zmlúv o pripojení podľa ust. Článku 4, bod 4.4 písm. a) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a taktiež odstúpenie od Dodatkov k Zmluvám o pripojení, avšak v zmysle Článku 4, bod 4.10 ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a súčasne vyrovnať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s. Preto súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie istiny vo výške 142,55 eur z titulu neuhradenej faktúry za zúčtovacie obdobie 2010/12, ktorým žalobca vyúčtoval žalovanému poplatky za hovorné a mesačné poplatky.

Podľa § 517 ods. 1 OZ, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd považoval žalobu za čiastočne dôvodnú aj ohľadne uplatneného príslušenstva žalovanej istiny. Dňa 03.02.2011 zaslal žalobca žalovanému pokus o zmier - predsporová výzva s rozpisom všetkých splatných a neuhradených faktúr, kde zároveň upozornil žalovaného, že v prípade, ak neuhradí uvedenú sumu v stanovenom termíne do 17.02.2011, bude žalobca vymáhať jej zaplatenie. Keďže žalovaný na výzvu žalobcu na zaplatenie uvedenej sumy reagoval čiastočnou úhradou a dlh v stanovenej lehote nezaplatil riadne a včas, porušil dohodnuté zmluvné podmienky a dostal sa do omeškania, čím žalobcovi vzniklo právo na uplatnenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ.

Za daných okolností súd priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. odo dňa 18.02.2011 do zaplatenia. Na výšku úrokov z omeškania sa vzťahuje ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. a keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania bola vo výške 1 % ročne, možno konštatovať, že žalobcom požadovaný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne je úrokom z omeškania právom dovoleným, preto súd žalobe ohľadne príslušenstva aj čo do uvedenej výšky vyhovel.

Žalobca si v tomto konaní uplatnil i právo na náhradu škody v celkovej výške 212,41 eur, ktorá mu mala vzniknúť rozdielom medzi akciovou cenou a predajnou cenou telekomunikačného zariadenia. Z predmetnej Zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi konania, vyplýva, že akciová cena telekomunikačného zariadenia predstavovala sumu 5,- eur (Zmluva o pripojení č. B0423831) a 0,03 eur (Zmluva o pripojení č. A3984676). Skutočnou predajnou cenou v prípade telekomunikačného zariadenia Samsung C3050 bola suma 80,- eur a v prípade telekomunikačného zariadenia Samsung SGH-Z810 suma 132,41 eur, a teda uplatnená škoda v súvislosti s uzavretými Zmluvami predstavuje podľa žalobcu celkovú sumu 212,41 eur.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu. Takto vymedzený nárok treba posudzovať podľa § 420 ods. 1 OZ, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je kumulatívne splnenie všetkých podmienok, t.j. protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Nesplnenie čo i len jednej z podmienok spôsobuje, že zodpovednosť za škodu nie je daná. Preto súd na tomto mieste považuje za potrebné vyjadriť sa bližšie k predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa posledne citovaného zákonného ustanovenia (§ 420 OZ).

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo už poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto, aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne, je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená povinnému subjektu. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať. Ďalšou podmienkou pre vznik zodpovednosti za škodu je samotná škoda. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk. Skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmito príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spoluzitania, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností, ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody, existuje tá skutočnosť, s ktorou Občiansky zákonník zodpovednosť v danom prípade spája. Posledným nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá nedbanlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahŕňať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie. Poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviníť (exculpovať) musí preukázať, že škodu nezavinil.

Žalobca tvrdí, že mu porušením zmluvnej povinnosti žalovaného vznikla škoda, ktorá sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou mobilného zariadenia a jeho akciovou cenou. Súd vychádzajúc z vyššie uvedených všeobecných predpokladov zodpovednosti za škodu dospel k takému záveru, že nie sú splnené uvedené podmienky a nie je tak daná ani zodpovednosť žalovaného za škodu, ktorú si uplatňuje žalobca v tomto konaní.

Súd uvádza, že za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť aj iným spôsobom napr. podmieneným právnym úkonom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného zariadenia tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením svojho rozhodnutia tak, že sa nesplnili jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože za mobilné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Taktiež je potrebné poukázať na to, že škoda ako majetková ujma, a to zmenšenie majetkového stavu poškodeného, teda žalobcu, mala vzniknúť vtedy, keď žalobca predal žalovanému podľa dodatku zľavnený mobilný telefón/koncové telekomunikačné zariadenie. Až následne žalovaný nedodrжал svoju povinnosť a riadne nezaplatil za služby poskytované žalobcom. V takomto prípade najskôr došlo k zníženiu majetku vo sfére žalobcu keď poskytol zľavu na mobilný telefón/koncové telekomunikačné zariadenie a až po uplynutí času došlo k porušeniu povinnosti žalovaného riadne platiť za služby v roku 2012, ako vyplýva z pokusu o pokonávku a z predložených faktúr. Teda z časového hľadiska žalobca zamieňa príčinu s následkom, inak povedané najskôr malo dôjsť k následku (vzniku škody) a potom k príčine (protiprávnemu konaniu).

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa žalovaný dopustil porušenia svojich zmluvných povinností po dobu viazanosti, a preto súd žalobu v časti uplatneného práva na náhradu škody vo výške 212,41 eur zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pre rozhodnutie o trovách konania v tomto sporovom konaní, súd vychádzal z procesného úspechu a neúspechu žalobcu ku dňu rozhodovania o trovách konania. Pri rozhodovaní prihliadol na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky judikovaný uznesením sp. zn. 8Sžo/215/2010 z 22.06.2011, podľa ktorého "Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak účastník nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každý účastník (žalobca a žalovaný) je sčasti úspešný a sčasti neúspešný. Vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí."

Z uplatnenej sumy 354,96 eur s príslušenstvom bolo žalobcovi priznaných 142,55 eur s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavuje 67 % a neúspech 23 %. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol úspešný len čiastočne. Z uvedeného dôvodu tak súd v súlade s ust. § 142 ods. 2 O. s. p. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).